

politikere skal gå foran, som det ofte formuleres. Et repræsentativt demokrati drejer sig også om, at politikerne skal repræsentere befolkningen. Og derfor må det jo nu engang være sådan, at når befolkningen har sagt til politikerne: Vi ønsker ikke en europahær, vi ønsker ikke en EU-militær dimension, jamen så må regering og Folketing da kæmpe befolkningens sag og kæmpe for, at der så ikke kommer en militær dimension i EU. Det, vi ser på forsvarsområdet i denne her tid, og som skal stadfæstes på det kommende topmøde, er desværre, at vi har en regering, som er meget, meget kraftigt involveret i opbygningen af en EU-militær dimension. Og det er ikke bare en forkert holdning, regeringen her indtager, det er en direkte uværdig holdning i forhold til det repræsentative demokratis tankegang, hvor befolkningen altså nu engang har sagt, at vi ønsker ikke en opbygning af en europahær, som statsministeren fik det formuleret.

Jeg troede faktisk, det var sådan, at regering og Folketing stort set var enige om, at vi skulle stå fast på vores NATO-medlemskab. Vi skulle stå fast på, at det var NATO, der var garanten for vores sikkerhedspolitik. Jeg kan forstå på flere ordførere her i dag, først fra regeringen, men absolut sekunderet kraftigt af bl.a. Venstres ordfører, at man nedtoner betydningen af NATO-samarbejdet og opprioriterer betydningen af EU-samarbejdet. Og det er sikkert fordi, man kan se, hvad der er ved at foregå, og i stedet for at forsøge at modarbejde det eller måtte sige, at det går vi så imod og sætter vores forbehold ind i topmødetekst osv., ja, så er det nemmere at ride med på bølgen.

Men jeg bliver nødt til at spørge statsministeren direkte, om ikke statsministeren kan bekræfte, at USA også her i efteråret har været særdeles bekymret over den udvikling, der foregår, og har forsøgt at råbe vagt i gevær over for EU-landene og sige: Pas nu på at det, I er i gang med at lave, ikke kommer ud af trit med den snak, der har været om, at det skulle være tilknyttet NATO. Udgangspunktet i NATO er jo, at man forsvare eget territorium. Udgangspunktet er, at man har en euro-atlantisk zone, som man opererer inden for. Hvad er EU's udgangspunkt? Ja, det er, at man angriber uden for eget territorium, og det er, at der ikke er en afgrænset zone, hvori man opererer. Er det EU-samarbejdet, der er at foretrække, eller NATO? Det er selvfølgelig NATO.

Jeg har forsøgt flere gange under denne her debat at få en bekræftelse på, at man på topmødet vil sørge for, at det danske forbehold bliver nævnt i topmødeteksten. Jeg har ikke kunnet få en sådan tilkendegivelse, hvorfor jeg på det her område skal fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Ifald det kommende EU-topmøde vedtager at fortsætte bestræbelserne på at oprette en EU-militær dimension, pålægger Folketinget regeringen at drage omsorg for, at det danske forbehold over for en militær dimension nævnes i topmødeerklæringerne«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 32).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der har også i debatten og fra regeringens side i redegørelsen været talt en del om udvidelsen, og jeg vil sige i forbindelse med den diskussion, som jo også bliver et emne på topmødet, at noget af det mest fatale, EU-landene er i gang med at lave for tiden omkring udvidelsen, er, at man åbner muligheden for, at Tyrkiet skal betragtes som et kandidatland. Jeg har forstået på statsministerens melding, at det faktisk også er den danske regerings udgangspunkt, at Tyrkiet skal opfattes som et kandidatland.

Jeg må advare kraftigt imod den udvikling, som giver tyrkerne en idé om, at de engang i fremtiden skal være medlemmer af Den Europæiske Union.

Men jeg vil gerne spørge statsministeren også på det her område: Er det virkelig statsministerens og regeringens opfattelse, at Tyrkiet om en årrække skal være medlem af EU? Eller mener man ikke, at forholdene i Tyrkiet er af en sådan art, at det overhovedet ikke bør være på tale i EU-kredsen at tilbyde Tyrkiet EU-medlemskab?

Diskussionen om udvidelsen bruges jo så også i relation til den kommende regeringskonference. Der er jo talt meget og længe om, hvilken dagsorden der bliver for regeringskonferencen, og det står jo klart, at de fleste anbefaler en såkaldt smal dagsorden, en konferencedagsorden med noget med ændringer i stemme-